

Dienaar van het Evangelie

Door ds. H. Paul

En hij toonde mij een zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon Gods, en des Lams. In het midden van haar straat en op de ene en de andere zijde der rivier was de boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijne vrucht; en de bladeren des booms waren tot genezing der heidenen. En geen vervloeking zal er meer tegen iemand zijn; en de troon Gods en des Lams zal daarin zijn, en Zijn dienstknechten zullen Hem dienen; en zullen Zijn aangezicht zien en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn. En aldaar zal geen nacht zijn en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node hebben; want de Heere God verlicht hen en zij zullen als koning heersen in alle eeuwigheid.

Openbaring 22:1-5

V.D.M. Wat betekenen die letters eigenlijk? Een vraag, die nogal eens gesteld wordt, als ze achter de naam van een predikant staan. Ze zijn een afkorting van de woorden: V(erbi) D(omini) M(inister), letterlijk: dienaar van het Goddelijke Woord. Deze woorden sluiten aan bij de benamingen die in het Nieuwe Testament gegeven worden aan mannen, die door de Heere geroepen zijn Zijn Woord te verkondigen. Daar zijn veel voorbeelden van: dienaar van God (2 Korinthe 6:4), van Christus (2 Korinthe 11:23), van het Nieuwe Testament (2 Korinthe 3:6), van het Evangelie (1 Thessalonicenzen 3:2). Bij voorkeur wordt gesproken van dienaar van het Woord, liever dan van dienaar of prediker van het Evangelie. Want een dienaar staat in het ambt om het gehele Woord van God te prediken.

Deze naam doet uitkomen, dat hij geen meester is, maar enkel en alleen in een dienstrelatie staat tot het Woord van God en de God van het Woord. Dat hij zich bij al zijn werk en in zijn spreken aan dat Woord gebonden weet. Hij heeft dus een eigen taak.

Woord van God

Deze opvatting leeft niet bij de vrijzinnigen. Bij hen is een preek een toespraak over een of ander godsdienstig onderwerp. De predikant staat niet voor de gemeente van Christus, maar voor een gehoor, dat tot religieuze stichting samenkomt. Een gekozen tekst is slechts een motto, want de prediker verkondigt zijn eigen religieuze ideeën, liefst in een mooie vorm en in een keurige voordracht.

Bij anderen, die meer subjectivistisch zijn ingesteld (en die ontwikkeling gaat steeds verder) ligt de bron van de prediking niet objectief in de gekozen tekst, maar in de geloofservaring van de gemeente, die rond de tekst ligt. Dan wordt slechts de wisselende ervaring van het geestelijk subject gebracht en niet allereerst de objectieve (voorwerpelijke) Schriftwaarheid, die vast staat.

Naar de Gereformeerde opvatting is de preek geen religieuze toespraak over een of ander godsdienstig onderwerp, maar ambtelijke bediening. Dit is verklaring en toepassing van het Woord van God. Daarbij is de Schrift bron en inhoud van de prediking. Dan gaat men uit van een tekst, die ook meerdere verzen kan omvatten. En die wordt verklaard in het geheel van de Schrift. Daardoor klinkt de hele Schrift mee in de uitleg van het Woord. De grote inhoud ervan is: de Drie-enige God en Jezus Christus, de Gekruisigde. Trinitarisch en Christocentrisch. Daar is de boodschap van de prediking aan onderworpen.

Dienaar om Jezus' wil

Dat komt heel duidelijk tot uitdrukking in de brieven van Paulus. Zo schrijft hij in 2 Korinthe 4:5 'Want wij prediken niet onszelf, maar Christus Jezus de Heere; en onszelf, dat wij uw dienaars zijn om Jezus' wil.' En in Romeinen 1:1 lezen we: 'Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, (...), afgezonderd tot het Evangelie van God.'

Het 'dienaar' zijn is ons niet op het lijf geschreven. Daar gaat in ons alles tegen in. Het 'heer en meester' zijn, heeft meer onze voorkeur. Toch is het de keus van Paulus geworden. Hij schrijft ook hoe hij daarvoor is ingewonnen. Hij heeft het geleerd van zijn Meester, de Heere Jezus Christus. Zo schrijft hij ook: 'om Jezus' wil'. Die heeft hem tot Zijn dienst geroepen. Door Zijn overwinningskracht leerde hij vragen: 'Wat wilt Gij, dat ik doen zal?'. Hij is ook gehoorzaam geweest aan de opdracht heen te gaan naar de heidenen om het Woord te verkondigen.

Daarbij heeft hij diepgaand geleerd, dat in Christus alleen de zaligheid te vinden is. Hij spreekt ervan in Galaten 1:15, 16: 'Maar wanneer het Gode behaagd heeft, (...) Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Dezelfen door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen.' De bekendmaking van Christus aan Paulus, was tegelijk diens roeping om Zijn Naam bekend te maken aan de heidenen. Omdat Christus voor Paulus de enige grond van zijn zaligheid was geworden, hield dit ook in, dat hij deze Naam aan de heidenen zou verkondigen tot hun eeuwig behoud. En zo was hij tegelijk dienaar van de gemeenten, die hij heeft gesticht: 'Uw dienaar om Jezus' wil.'

Hij kiest daar zelfs een woord voor, dat ook door 'slaaf' kan worden vertaald: *doulos*. Dit Griekse woord wil eigenlijk zeggen: die bij het huis behoort, de onderdaan van een Oosters despoot. Zo noemt Paulus zich. Dat betekent niet dat hij dat in allerlei opzichten is. Dat geldt natuurlijk alleen met betrekking tot

hun zaligheid en tot het welzijn van de gemeente. Als het gaat om het Woord van God en de boodschap van het Evangelie.

Hierin vertoont hij het beeld van zijn Meester. Die heeft aller Dienaar willen zijn. Hij heeft Zich zo diep vernederd, dat Hij de voeten heeft willen wassen van de discipelen. Daarin heeft Hij een voorbeeld ter navolging gegeven. Dat voorbeeld geeft ook Paulus. In 1 Korinthe 11:1 lezen we: 'Weest mijn navolgers, gelijk ook ik van Christus.'

Van Hem geldt immers: 'Maar Ik ben in 't midden van u als een, die dient.' Dat houdt voor Zijn dienaren in, dat zij ook dienen op de plaats, die de Heere hun gaf. Steeds maar dienen, in alle omstandigheden van het leven. In de gemeenten, in de gezonde dagen, bij zieken en lijdenden, in leven en sterven. Bijzonder in de studeerkamer en op de kansel. In het gebed en de voorbereiding van de preek. Dat kan alleen om Jezus' wil. Als men ziet op Hem, kan men dienen door Zijn kracht. Dan kan men onder mensen staan, maar met dit ene doel: mensen te winnen voor Christus.

Zijn Evangelie

Als de liefde van Christus dringt, kan men er veel voor moeten ontberen. Dat heeft ook Paulus moeten doen. In 2 Korinthe 11 lezen we, dat hij vergeleken met de valse profeten, zeer veel heeft moeten ondervinden: 'Zijn zij dienaars van Christus? (ik spreek onwijs zijnde) ik ben boven hen; in arbeid overvloediger, in slagen uitnemender, in gevangenschappen overvloediger, in doodsgevaar menigmaal. Van de Joden heb ik veertig slagen min één, vijfmaal ontvangen. Driemaal ben ik met roeden geselsd geweest, eens ben ik gestenigd, driemaal heb ik schipbreuk geleden, een ganse nacht en dag heb ik in de diepte doorgebracht,' enz.

Dienaar van Christus zijn houdt voor alles in: niet anders te willen prediken, dan wat Jezus Zelf geleerd heeft: Zijn Evangelie te verkondigen en Zijn voetstappen te volgen. Dat is ook Paulus' keus. Hij schrijft daarvan in 1 Korinthe 2:2: 'Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u dan Jezus Christus en Dien gekruisigd.' Dus de inhoud van de boodschap is in strikte gehoorzaamheid aan de opdracht het Evangelie namelijk te verkondigen aan alle mensen dat in Christus alleen hun zaligheid is. De uitvoering en de inhoud van de opdracht zijn niet te scheiden.

Daarin onderscheidt Paulus zich van de valse profeten. Bij de Galaten moet hij zich verdedigen tegen de Judaïsten, die de oud-testamentische wetten ook noodzakelijk achtten voor de gemeenten uit de heidenen. Die de zaligheid door het geloof alleen bestreden. Ook bij de gemeente van Korinthe moet hij zich verdedigen tegen mensen die menselijke en bijbelse opvattingen vermengen. Ook tegen de valse aantijgingen van zelfbedoeling en zelfverheerlijking (2 Korinthe 3:3).

Prediking

Het blijft voor een dienaar van het Woord altijd een worsteling om in betoning van Geest en van kracht, de boodschap van het Evangelie te brengen. Het gaat er om, dat de Geest Christus Zelf en de volheid van Zijn genade in het Woord present stelt. Dat gaat niet buiten de prediking van onze val en van de eis van het recht van God om. Dan immers krijgt Hij waarde. Maar zo wordt de levende Christus voor ogen geschilderd als volkomen bekwaam en bereid om zelfs de grootste van de zondaren zalig te maken. De geestelijke werkelijkheid van de genade dient in de prediking te worden aangewezen. Hoe Christus in Zijn ambten functioneert in de Zijnen, mag niet veronachtzaamd worden. Daarin wordt het brood voor het hart, dat naar genade hongert, uitgedeeld. Dan schenkt Christus Zichzelf weg, als het Brood des levens, tot verzadiging toe.

Het zal duidelijk zijn, dat de prediker zelf door het louterende en ontdekkende werk van de Heilige Geest steeds meer ontdaan moet worden van allerlei zelfbedoelingen van zijn oude mens. Dat hij een geopend oog moet hebben voor de listige bedoelingen van satan, die probeert van de tere godsvrucht en een afhankelijk leven af te houden. De Heere Jezus waarschuwt niet ten onrechte: 'Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt; de Geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak' (Markus 14:38). Satan wil hen maar al te graag op een voetstuk plaatsen, zodat de hoogmoed de overhand krijgt. En dat mag best een rechtzinnig godsdienstig voetstuk zijn, als het ons maar van de oprechte, tere vreze des Heeren afbrengt en in het hoogmoedige 'eigen gelijk' en eigen gerechtigheid doet verkeren.

We vergeten dan, dat de Heere Zich doet overblijven een ellendig en arm volk, dat op de Naam des Heeren vertrouwt. Zegt Jesaja niet: 'Want alzo zegt de Hoge en de Verhevene, Die in de eeuwigheid woont en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige en bij dien, die van een verbrijzelde en nederige Geest is, opdat Ik levend maak de geest der nederigen en opdat Ik levend maak het hart der verbrijzelden?' (Jesaja 57:15). Dat geldt ook voor een dienaar van het Woord. Die heeft ook de 'armmakende genade' van de Heilige Geest nodig. Niet om die te etaleren of daarin te blijven hangen, maar om vanuit het doorleven ervan te vluchten naar de dienende Zaligmaker. Om uit Zijn volheid te ontvangen genade voor genade. Hij is toch schatrijk en zal armen met goederen vervullen.

Gods kracht in zwakheid volbracht

De gemeenten hebben behoefte aan evangeliedienaren, die gedrongen en gedreven vanuit de nood van hun eigen armoede, voortdurend verlangen naar de vervulling met de Heilige Geest. Waarbij het

gebed in waarheid gebeden wordt: 'O Zoon, maak ons Uw beeld gelijk.' Om zo in onze beeldcultuur een beeld van Christus te zijn, waarin wordt gezien wat Zijn genade vermag.

Het is de weg van Paulus als hij zegt machtig te zijn wanneer hij zwak is, omdat Gods kracht in zwakheid wordt volbracht. Het is ook de weg van Elia die bij de Horeb moest leren, dat de Heere niet aanwezig was in het machtige gebeuren van storm, vuur en aardbeving, maar in het suizen van de zachte stilte. En zegt Gods Woord ook Zelf niet: 'Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden?' (Zacharia 4:6b).

Van de verkondiging van het Woord mogen we veel verwachten. Niet van hetgeen ter vervanging ervan wordt bedacht. Met kunst- en vliegwerk probeert men het Evangelie aan de man te brengen. Allerlei activiteiten en actualiteiten worden uitgeprobeerd om de evangelieverkondiging aantrekkelijk te maken. Films en toneel worden ingeschakeld als hulpmiddelen. Drama's moeten uitbeelden wat het Woord zou vertolken. Maar wat met het Woord niet wordt bereikt, bereikt men met deze middelen ook niet. Terecht wordt gezegd: 'Als het Woord het niet doet, doet niets het.' Wij moeten niet wijzer willen zijn, dan de Heere, Die de prediking van het Woord als het middel tot de uitbreiding en onderhouding van Zijn gemeente heeft gegeven. Maar dan ook slechts het Woord van God.

Weerstand

Paulus vermaant Timotheüs: 'Predik het Woord; houd aan tijdig en ontijdig; wederleg en vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Want er zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen; maar kittelachtig zijnde van gehoor, zullen zij zichzelf leraars opgaderen naar hun eigen begeerlijkheden' (2 Timotheüs 4:2, 3). Het Evangelie is wel voor de mens, maar niet naar de mens. Het ontmoet weerstand en vijandschap. Daar moet de dienaar mee rekenen. Maar hij moet zich er niet door laten ontmoedigen, maar vasthouden aan zijn opdracht. Dat is zijn machtiging, maar tegelijk zijn gewichtige opdracht. Een predikant schreef eens: 'De gemeente heeft niets aan onze al of niet welgemeende woorden, maar heeft alles aan Gods woorden. De mensen moeten de onbedrieglijke zekerheid hebben over de eerste en laatste vragen van het leven. Zij moeten er op kunnen sterven. Zij kunnen de volgende week voor de rechterstoel van Christus staan en moeten daar het amen Gods horen op onze prediking, hetzij tot hun vrijspraak, hetzij tot hun veroordeling.'

De opdracht van Christus Zelf luidt: 'Predik het Woord aan alle creaturen.' En dat in Zijn Naam gepredikt moeten worden: 'Bekering en vergeving van zonden.' Daar gaat het kennelijk in Gods Koninkrijk om. De prediking is de hoofdopdracht. Met de overdracht van de heilgeheimen van dit Koninkrijk mag niet gemarchandeerd worden. Eenmaal zal rekenschap gevraagd worden. Paulus schrijft dan ook: 'Ik betuig dan voor God en de Heere Jezus Christus, Die de levenden en doden oordelen zal' (2 Timotheüs 4:1). Dat getuigt van de hoogste ernst. Wat er ook tegenop komt, verdrukking of vervolging, lijden en moeite, steeds zal Timotheüs moeten blijven beseffen in Wiens dienst hij staat. Waar het met hem en met de hoorders heengaat, is de rechterstoel van Christus. In dit licht moet al het werk, maar ook de tegenkanting tegen het Woord, worden gezien. Het werk wordt verricht in het licht van de wederkomst van Christus. Vanuit de wetenschap van de schrik des Heeren worden mensen bewogen tot het geloof. De liefde van Christus dringt om zielen weg te slepen voor Hem van voor de poorten van de hel. Paulus vermaant dan ook in 2 Timotheüs 2:15: 'Benaarstig u om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord recht snijdt.'

Wet en Evangelie

Een heraut is bezig in dienst van een koning. En moet zich tegenover hem verantwoorden. Hij is er niet voor zichzelf. Hij hoeft zijn woorden ook niet zelf te bedenken. Dat geldt ook de prediker. Het gaat om de prediking van het Woord, met een hoofdletter. Dat is een gegeven, een geschonken waarheid. Al eerder heeft Paulus gezegd: 'Waartoe ik gesteld ben, een prediker.' Het gaat om het Woord in zijn tweeledigheid: Wet en Evangelie. Er mag geput worden uit de volle Bron, die ons is geschonken. Dat vereist nauwkeurig onderzoek van het Woord. We mogen niet, zoals de Wederdopers stelden, leven bij inwendig licht. De geschiedenis leert ons, dat dit loslaten van het Woord, uitloopt op onzinnigheden in de prediking en goddeloosheid in het leven. Biddend Schriftonderzoek blijft nodig.

Die dienst dient getrouw vervuld te worden: 'Houd aan, tijdig en ontijdig.' Of het nu gelegen komt of ongelegen. De dienaar dient altijd op zijn post te zijn. Het kan niet lijden, de dienst aan het Woord stil te leggen. Het verzet van de mensen mag geen reden zijn in de dienst te vertragen. In tijden van geestelijke opleving of van geestelijke neergang, dient deze verkondiging onverminderd voortgang te hebben.

Lankmoedig

Ook op alle tegenkanting tegen het Woord mag het antwoord niet schuldig blijven. Waar de afwijking van het Woord wordt opgemerkt, mag er niet aan worden toegegeven. Wel dient het te gebeuren met lankmoedigheid. Calvijn merkt op: 'Er is bij de strengheid een saus van zachtzinnigheid nodig.' Preekstoelen mogen niet ontaarden in steekstoelen. De zweep mag niet over de gemeente gelegd worden om de eigen frustraties van de prediker af te reageren. Ook het vermanen dient vanuit de leer te geschieden. Met lankmoedigheid! 'Wat hebt ge dat ge niet hebt ontvangen?'

Het woord van Paulus aan Timotheüs om het Woord recht te snijden is ook een regel voor de bediening ervan. De ondervinding is daarbij de beste leermeester. Door ernstig gebed en Schriftonderzoek moet de mond des Heeren voortdurend geraadpleegd worden. Dat is nodig om het Woord recht te hanteren, zoals ook een zwaard op de juiste wijze gehanteerd moet worden. Het Woord is tenslotte het zwaard des Geestes. Daar kan de Heere mee wonden (Job 5:18), maar ook mee helen. Zo wordt het Woord bediend in Zijn verscheidenheid. Daarin weerklinkt de oproep tot bekering, de verkondiging van de weg des levens en de weg des doods. Zo las ik eens: 'Daag de mensen voor de rechterstoel van Christus, verdonker de leer der ellende niet, maar misbruik haar niet. Maak Christus niet algemeen zonder de persoonlijke toepassing. Speel niet met het woord 'uitverkiezing', maar verkondig het Woord der waarheid in al haar verscheidenheid. Het woord der waarheid moet zo gesneden worden, dat elk zijn of haar bescheiden deel ontvangt, zoals een huisvader brood snijdt voor het gezin en ieder het bescheiden deel geeft. Daarin is hij liefdevol bezig en heeft er vermaak in, dat ieder er goed van eet.' Dan is het Woord om onwetenden te onderwijzen en afgedwaalden op te zoeken. Om ontdekten en overtuigen de weg te wijzen, om verbrokenen van hart op te beuren, hoogmoedigen te beschamen en goddelozen te bestraffen.

Voortgaande openbaring?

Die prediking wil de Heere ook zegenen, zoals Gods Woord ons leert. Paulus dankt God zonder ophouden, dat de Thessalonicenzen het Woord der prediking niet alleen ontvangen, maar ook aangenomen hebben, niet als een mensenwoord, maar gelijk het waarlijk is, als Gods Woord (1 Thessalonicenzen 2:13). Nu is er onderscheid tussen de apostolische bediening en onze bedeling. De apostelen hadden naar de belofte van Christus in hun prediking en onderwijs onfeilbaarheid door de leiding van de Heilige Geest. Zij sloten wel aan bij de openbaring, die God onder het Oude Testament gegeven had. Maar de Heere heeft die openbaring door de apostelen verrijkt, verhelderd en vermeerderd.

Door de dienaren van het Woord voegt God voor Zijn Kerk geen nieuwe openbaring aan het gegevene toe. Dat is juist het Gereformeerde standpunt tegenover Rome. Dat leert een voortgang van de openbaring, door de Heilige Geest aan de hiërarchie gegeven. Tegenover de Dopersen ontkennen we dat de Heilige Geest nieuwe openbaringen geeft door inwendig licht aan de gelovigen geschonken. Wel belijden we dat Gods Geest licht geeft aan de dienaren van het Woord. Dat bestaat niet in nieuwe openbaringen, maar in de bekwaam makende genade om de geopenbaarde waarheid te laten zien, haar te verstaan en in zich op te nemen, zodat deze ontvouwd wordt in de prediking naar de bedoeling van de Heilige Geest.

Dienaren van het Woord zijn feilbare mensen. Daarom heeft de gemeente te oordelen in de vreze des Heeren. Want de Heilige Geest woont in de gemeente. Hij is de Geest der waarheid en de juiste Verklaarder van het Woord. Dienaren van het Woord mogen Paulus nazeggen: 'Als tot verstandigen spreek ik; oordeelt gij hetgeen ik zeg.' Zal de gemeente die gave van het oordeel, die haar gegeven is, recht gebruiken, dan moet die gave opgewekt worden door biddend onderzoek van de waarheid, door de Heere te vrezen en door de beoefening van de godsvrucht. En daarvoor heeft de gemeente ook weer nodig de rechte bediening van het Woord.

Onvolmaakte mensen

Dienaren van het Woord dienen er naar te staan het ambt heilig te houden en op het door God gelegde fundament geen hooi en stoppelen te bouwen. Maar om getrouw alleen het Woord van God en niets anders te beogen. Niet de mensen naar de ogen te zien. Zij blijven onvolmaakte mensen en dienen zich daar ook van bewust te zijn. Toch dient het hun verlangen te zijn Paulus te mogen naspreken: 'Ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou hebben verkondigd al de raad Gods, (...) betuigend de bekering tot God en het geloof in Jezus Christus' (Handelingen 20:20, 21).

Het moet de gemeente ook daar alleen om te doen zijn. Dan komen we niet om een mens en om zijn gaven naar het huis van God. Maar om het Woord van God te horen. Ons hart dient er naar uit te gaan het eigen Woord van God te horen en in overeenstemming ermee haar heilige inhoud. Het dient om de Heere Zelf te doen te zijn, om Zijn genade en gemeenschap. Zonder ons voor God te verootmoedigen door de Heilige Geest, is het niet mogelijk het woord van de prediking werkelijk als Gods Woord aan te nemen.

Verwerpen

Het verwerpen ervan betekent het verwerpen van God Zelf. 'Wie u hoort, hoort Mij; en wie u verwerpt, verwerpt Mij en die Mij verwerpt, die verwerpt Degene, Die Mij gezonden heeft' (Lukas 10:16). Het zal in het gericht tegen ons worden ingebracht, als we de weg wel geweten zullen hebben en niet bewandeld. Dan staan Gods dienaren tegen ons op en wordt ons voorgehouden dat het Woord van God aan ons is verkondigd, maar dat wij er geen gehoor aan gegeven hebben.

De dienaar van het Woord wordt eens afgelost van zijn dienstwerk. Dat kan al zijn tijdens zijn leven, omdat hij niet meer in staat is dit dienstwerk langer te verrichten. Emeritus betekent: uitgediend. Maar

aan het eind van zijn leven is zijn dienstwerk zeker ten einde. Maar dan wacht hem het genadeloon dat de Heere Zijn getrouwe dienstknechten heeft toegezegd: 'Wel gij goede en getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw geweest; over veel zal Ik u zetten; ga in in de vreugde uws Heeren' (Mattheüs 25:21). Dan zal vervuld worden: 'En Zijn dienstknechten zullen Hem dienen; en zullen Zijn aangezicht zien en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn. En aldaar zal geen nacht zijn en zij zullen geen kaars noch licht der zon van node hebben; want de Heere God verlicht hen en zij zullen als koning heersen in alle eeuwigheid' (Openbaring 22:3b-5).

Vragen

1. Wat zijn de bijbelse kenmerken van een dienaar des Woords? Vergelijk 2 Korinthe 6:4; 2 Korinthe 11:23; 1 Korinthe 2:2; 2 Timotheüs 2:15.
2. Wat betekent: 'Het Evangelie is wel voor de mens, maar niet naar de mens'? Waar moet ons dat brengen? Betrek hierbij ook Zacharia 4:6b.
3. Een gezant van Christus bidt de gemeente: 'Laat u met God verzoenen'. Waarom kan dat alleen als de liefde van Christus dringt? In welke weg wil de Heere dit schenken? (Zie Kolossenzen 4:2-4).
4. Waarvan moet een dienaar afkeer hebben? (Vergelijk 2 Korinthe 3:3 en 1 Timotheüs 6:20).
5. Welke taak heeft de gemeente als het gaat om het dienstwerk van een predikant? Hoe is dat ten opzichte van een zendingspredikant?
6. Wat heeft het gericht van de jongste dag te maken met de prediking? Is dat alleen voor de dienaren belangrijk of ook voor de hoorders van het Woord? Hoe dan?

Deze bijbelstudie is onderdeel van een serie van tien bijbelstudies over het thema 'Dienen'. De serie is in 2005 uitgegeven door BN, JBGG en ZGG.